

virken til, at det kan blive til Lov, saa der derigennem kan blive bødet paa den Undladelse af at holde et givet Løfte, som den højtærede Regering har gjort sig skyldig i, idet der nemlig overfor det Udvalg, jeg før nævnte, blev givet Løfte om, at der allerede i Fjor og i hvert Fald snarest muligt vilde blive fremsat et Lovforslag af den nævnte Beskaffenhed.

Angaaende Lovforslagets Enkeltheder skal jeg kun ganske kort bemærke, at det adskiller sig fra det af tidligere forelagte Lovforslag om en kommunal Grundværdistigningsafgift og en kommunal Bygningsafgift paa to Omraader. Det ene angaar Overgangsbestemmelserne, de midlertidige Fradragsregler, der i sin Tid var foreslaaet gaaende ud paa, at i et Tidsrum af 10 Aar kunde der gives Fradrag for et bestemt Beløb for samtlige Ejendomme, et Fradrag, der ikke var af principiel Karakter, men kun var baseret paa Hensigtsmæssighedshensyn, idet man vilde gøre Overgangen fra den nuværende Beskatningsform til den af os foreslaaede saa lempeelig som muligt. Det andet Punkt, hvor der findes en Afvigelse i det foreliggende Lovforslag, er med Hensyn til en kommunal Bygningsafgift, idet vi foreslaar, at det kan tillades at udskrive denne Bygningsafgift med en større Promille end tidligere foreslaaet, hvis Kommunalbestyrelsen finder det formaalstjenligt at gøre Brug af denne Ret. I øvrigt indeholder Lovforslaget de kendte Bestemmelser, idet det gaar ud paa at gennemføre en rationel Grundskyld, som skal være ens i Forhold til Kommunens Skatteudskrivning, og giver Kommunalbestyrelsen Frihed til indenfor en vis i Lovforslaget givne Ramme at lægge Beskatningen over paa fast Ejendom; for Landkommunernes Vedkommende fastsættes Procenten højst til 1,2 og for Amtskommunernes Vedkommende til højst 0,8, desuden faar Kommunalbestyrelsen Ret til at opkræve en Værdistigningsafgift af op til $1\frac{1}{2}$ pCt.

Dette er, hvad jeg paa nærværende Tidspunkt ønsker at sige om det foreliggende Lovforslag. Jeg haaber, man fra Flertalspartiernes Side i Henhold til det givne Løfte vil tage velvilligt mod Lovforslaget, og jeg kan give Tilsagn om, at hvis man fra Flertalspartiernes Side ønsker at give Lovforslaget en anden Form, skal vi fra vor Side være villige til Forhandling. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Kragh): Det her foreliggende Lovforslag er en gammel Kending, idet det i alt væsentligt er det samme Forslag, som tidligere har været til Behandling i dette høje Ting. De Forandringer, der er foregaaet, findes, som ogsaa omtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Niels Frøderiksen), i det væsentlige i Lovforslagets § 14. Lovforslaget fremkommer saa sent, at det neppe kan ventes gennemført i indeværende Rigsdagssamling; jeg antager heller ikke, det er de ærede Forslagsstilleres Mening, men at Hensigten med Forelæggelsen er at holde Spørgsmaalet aabent, at holde det i Live for eventuelt at henvise Sagen til nærmere Forhandling i et Udvalg. Jeg skal aldeles ikke her komme ind paa en Drøftelse af det Princip, paa hvilket Lovforslaget er bygget, det er jo et Spørgsmaal, som i høj Grad deler Vandene, som i høj Grad deler Vælgerne i vort Folk, og jeg tror i Virkeligheden ikke, at der i Forbindelse med Behandlingen af dette Lovforslag paa nærværende Tidspunkt er nogen dybere Grund til at komme ind paa dette principielle Spørgsmaal. Selve Grundprincippet er knæsat gennem den i forrige Rigsdagssamling vedtagne Lov om Ændringer i Ejendomsskatten til Staten, og den naturlige Konsekvens deraf er ogsaa, at der i Indenrigsministeriet foretages en nøje Undersøgelse af de Muligheder, der maatte være for Gennemførelsen af det samme Princip ved Beskatning af fast Ejendom til Kommunen; men med Hensyn til disse Overvejelser skal jeg senere udtale mig.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke fremsætte mange Bemærkninger, men kun sige, at efter min Opfattelse aabner det Mulighed for et tilstrækkeligt Spillerum for Ejendomsbeskatningen i Købstadkommunerne, giver i Virkeligheden en god Adgang til der at gennemføre en effektiv Ejendomsbeskatning, hvilken Adgang ikke ifølge den bestaaende Lovgivning hidtil har været til Stede. Men for Amtskommunernes og Sognekommunernes Vedkommende finder jeg rigtignok, at der gennem Lovforslaget er givet meget lidt fri Bane, meget lidt Plads til løbe paa, hvis stigende Skattebehov skulde indtræde. Allerede da dette Lovforslag første Gang forelagdes for Rigsdagen, var Forholdet dette, at mange Amtskommuner ikke vilde have kunnet nøjes med den Maksimumsprocent af 0,8, som i Lovforslaget var fastsat for Grundskylden. Det vil med andre Ord sige, at Amtskommunerne vilde være nødte til at falde tilbage til at beskatte efter Landkommunallovens